

lem for Saksjøbing, at han har rost Forslaget eller takket Ministeren, hverken forfra eller bagfra. Hans Foredrag var Kritik baade til at begynde og ende med og i Midten, det var intet som helst andet end Angreb paa Regeringen og Kritik. Nej, det er da klart nok, at hele hans Stilling og Standpunkt var et rent og skært Agitationsstandpunkt og Kritik fra Ende til anden. Her er der derfor ikke nogen Grund til at bebrejde ham Uklarhed og Ubestemthed, Ret skal være Ret, Ære den, som æres bør!

Naar imidlertid det ærede Medlem for Silkeborg fremhævede saa stærkt, at Socialdemokratiet var det eneste Parti, som havde et klart og bestemt Standpunkt i Toldspørgsmaalet, medens alle vi andre vare uklare og ubestemte, saa vilde jeg gerne minde ham om et gammelt Ord, der siger: Man skal ikke kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus, for er der noget Parti her, som har haft en tve-tydig Stilling, og som har haft forskellige Standpunkter i Toldspørgsmaalet baade med Hensyn til Beskyttelsen og Luksusbeskatningen, saa er det netop det socialdemokratiske Parti, i den Retning tror jeg, at intet af de øvrige Partier kan staa Maal med det. Men det ærede Medlems Udtalelse kan jo undskyldes, det ærede Medlem er jo en ny Mand, og han kender maaske kun Socialdemokratiets Agitationsstandpunkt ude i Landet, men er derimod ukendt med de Standpunkter, de tage til de samme Spørgsmaal her inde paa Rigsdagen. Jeg ved det ikke, men i alt Fald kunde det jo tjene til Undskyldning, men en Kendsgerning er det, som jeg senere skal komme tilbage til at bevise, at Socialdemokraterne med Hensyn til Beskyttelsestolden og Luksusbeskatning have forskellige Standpunkter, naar de ere ude at agitere, og naar der skal tages bestemte, bindende Standpunkter til de enkelte Spørgsmaal, det vil sige, naar de staa og skulle omsætte deres Ord i Handling.

I Agitationen, i deres Tale og i deres Artikler i „Social-Demokraten“ (*Sabroe*: Naar ikke i „Demokraten“?) . . . Jo, ogsaa der . . . optræde Socialdemokraterne som vældige og drabelige Frihandelsmænd, tale haarde og stærke Ord mod al Toldbeskyttelse, fremhæve den Uretfærdighed og Vederstyggelighed, som klæbe ved al Toldbeskyttelse, og true med at stryge den ud, rykke den op med Trevl og Rod. Saadan tales der ude paa Møder, og ligeledes tales der i lange og brede Baner om, hvordan Rigsmændene, de bedre stillede, Kapitalisterne

leve i Sus og Dus, fraadse og staaede, som man siger, i Mad og Drikke og Klæder, Vinen flyder i Strømme, og de delikater sig ikke blot med blaa Vindruer, men ogsaa med mange andre Delikatesser, jeg ikke kender og ved Navn paa, alle disse Luksusartikler, de skulle beskattes med meget højere Skat, for at Smaafolk kunne faa deres Livsfornødenheder til en billig Pris. Det er Agitationsstandpunktet baade overfor Beskyttelsen — der ere de Frihandelsmænd — og med Hensyn til Luksus-skatten.

Men, som sagt, naar vi naa til det Stadium under Forhandlingerne, at nu skulle Ordene ombyttes med Handling, nu skulle vi til at tage bestemt Standpunkt, bindende Standpunkt til de og de bestemte Spørgsmaal, saa forvandler Frihandelsmanden sig til en ren og skær Beskyttelsesmand. Jeg skal fremdrage nogle ganske enkelte Eksempler herpaa, der er nok at vælge imellem, men jeg skal kun tage ganske faa. I 1899 var afdøde Mundberg Partiets Ordfører oppe i Landstinget, og han udtalte da bl. a.: „Vi ville overhovedet kun have de Toldskatter bibeholdt, der ere formaalstjenlige overfor Industriens Trivsel her i Landet.“ Og han sagde videre: „Jeg vilde ønske, at vi smed Finanstolden over Bord og kun beholdt den Told, der er nødvendig for at bevare den danske Industri paa saa god en Fod, som vi ønske den bevaret.“ Der er ikke nogen Uklarhed at klage paa i dette Standpunkt. Det er et lige saa rent og skært Beskyttelsesstandpunkt som det Standpunkt, der indtages af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), man kan ikke ret vel komme ret meget videre, naar man siger: den eneste Told, man ønsker at bibeholde, er Beskyttelsen for Industrien. Nu skulle vi jo have en ny Betænkning, det talte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om, og saa kunde det maaske være rart at se, hvad Partiet for 10 Aar siden skrev i den Toldbetænkning, som den Gang forelaa. Partiets Ordfører var den Gang som nu det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), og det ærede Medlem var tillige Medlem af Toldudvalget. Han skrev i denne Betænkning fra 1896—97 — jeg skal med Formandens Tilladelse læse bare et Par Linier —: „Mindretallet . . . erkender, at under de nuværende Forhold er en delvis Bibeholdelse af Beskyttelses-systemet nødvendig.“ Det er kort og klart; han erkender Nødvendigheden af, at man bibeholder Beskyttelsessystemet, og han har